

den forudsættes direkte og personlig at udføre dem alle. Dette vilde udkræve et saa stort Antal af Kræfter, at der ikke tør gøres Fordring derpaa, naar det væsentlige kan opnaas ad anden Vej. Det vil nu kunne ske, naar blot det fastholdes, at Beslutningen om Anklagen og dens Gennemførelse for den dømmende Ret som og i Paaankeinstansen ordentligvis umiddelbart sker ved den eller de Mænd, der for de forskellige Retskredse beskikkes som offentlige Anklagere. Hvad Anklagens Forberedelse angaar, medfører den ny Proces Udskillelsen af en særegen Politimyndighed for Domstolene. Til Politimyndighedens Funktioner hører efter Forholdets Natur den Strafferetsplejen vedkommende Efterforskning af Forbrydelser. Det vilde nu være Spild af Kræfter, om man vilde organisere den offentlige Anklagemyndighed med det Formaal for Øje, at den ved sine egne Kræfter alene skulde være i Stand til at tilvejebringe Grundlaget for en Anklage. Dertil er der allerede i Politiet en Myndighed. Det gælder altsaa blot om at skabe en Forbindelse mellem disse to Myndigheder. Dette har Udkastet gjort paa den Maade, at Politiet i sin Virksomhed for Efterforskningen og under Forundersøgelsen undergives Statsanklagerens [Overanklagerens] Overtilsyn i Stedet for Amtmandens (se nærværende Udkast § 109 [nu § 91] og Udkast til Lov om Strafferetsplejen § 211 [nu § 188]) — hvorefter nærmere paa vedkommende Steder. At dette Overtilsyn ikke vil blive blot af Navn, derfor ligger Sikkerheden i Statsanklagerens fra Amtmandens ganske forskellige Stilling til Anklagen. Han har den personlige umiddelbare Interesse i, at den hans Handlinger forberedende Virksomhed sker paa behørig Maade, som Amtmanden netop ikke havde. Der vil overhovedet hverken retlig eller faktisk blive Tvivl om, at Statsanklageren er Sjælen i den hele til Forbrydelsens Forfølgning sigtende Virksomhed. Ogsaa er det klart og udtrykkelig i Udkastet til Lov om Strafferetsplejen § 211 [nu § 188] forbeholdt, at Statsanklageren kan gribe umiddelbart ind i Efterforskningen, — i Kjøbenhavn, hvor Forholdene ere særegne, dog under visse nærmere Betingelser. Kun det har ikke kunnet være Opgaven at udruste den offentlige Anklagemyndighed med et saa stort Antal af personlige Kræfter, at disse regelmæssig skulde være i Stand til umiddelbart at lede Efterforskningen. Fremdeles har det bidraget til at indskrænke Tallet af de Kræfter, hvorpaa der maatte gøres For-

dring, at ikke hele Massen af Sager, der paatales af det offentlige, behøver at indtages under den ny Anklagemyndighed. I et stort Antal mindre betydelige Sager, der som saadanne ogsaa altid komme for Underretten, kan Funktionen som offentlig Anklager fra Sagens Begyndelse til dens Slutning i første Instans henlægges under Politimyndighederne. Disse den ny Processes offentlige Politisager omfatte vel ikke alle Underretssager, men dog en saa stor Del af dem, at det ikke vil behøves at have en særlig offentlig Anklager ved Underretterne. Kun ved Landsretterne behøve særlige offentlige Anklagere at beskikkes (Statsanklageren), som da tillige udføre Anklagerhvervet i de Sager ved Kredsens Underretter, der ej ere henlagte til Politiets Forfølgning. For saa vidt den personlige Udførelse af Sagerne i disse Underretssager dog kunde blive en Statsanklagerens Tid og Kræfter overstigende Opgave, kan der for saa vidt endnu uden Betænkelighed gøres Brug af den nugældende Rets System med beskikkede Aktører (Anklagere ved Underretterne, se dette Udkast § 98 [nu § 80], jfr. Udkast til Lov om Strafferetsplejen § 30 [nu § 26]). Det er en Selvfølge, at denne Undtagelse ikke har de Misligheder, som for den ny Processes Gennemførelse vilde ligge i en Ordning, der gjorde en Sondring mellem Anklagebeslutningen og Anklagens Gennemførelse for Retten ikke blot til Regel, men endog til Regel uden Undtagelse. Organisationen af den offentlige Anklagemyndighed fuldendes ved en Overstatsanklager [Rigsanklager] ved Højesteret, der er Statsanklagerne overordnet, og saaledes forener de ved Landsretterne beskikkede offentlige Anklagere til en større Enhed, i hvilken Funktionernes regelmæssige Fordeling ikke er eller skal være til Hinder for at bruge de forhaandenværende Kræfter uden for Reglen paa den Maade, som Forholdene i ethvert Tilfælde maatte gøre ønskeligt.“

Om Kapitlets enkelte Paragrafer skal følgende bemærkes:

§ 76.

De til Overanklagerens Bistand beskikkede Mænd ere de i §§ 80 og 81, 3. St. omtalte Mephjælpere for en Overanklager og Anklagere ved Underretten.

§ 77.

De „nærmere Regler i Lovene om Retsplejen“, hvortil der i denne Paragraf